

06/10/2016

Nota dels Bisbes de Catalunya sobre el Treball Decent

En el dia de la Jornada Mundial pel Treball Decent, 7 d'octubre, impulsada per l'Organització Internacional del Treball (OIT), els bisbes de Catalunya donant suport a les delegacions diocesanes de pastoral obrera i altres entitats cristianes, volem recordar el compromís que tota la comunitat cristiana ha de tenir perquè tothom pugui aconseguir un treball decent en condicions de llibertat, equitat, seguretat i dignitat humana.

1. La situació actual

Darrere l'argument de la recuperació econòmica i de la disminució de l'atur, a Catalunya continuen havent-hi més de 650.000 persones aturades (més de 4.700.000 persones al conjunt de l'Estat Espanyol, segons dades del començament del 2016). En els darrers anys s'han aplicat algunes mesures en favor d'aquesta recuperació que han capgirat les condicions de treball de moltes persones treballadores pel que fa a la temporalitat, el tipus de jornada i el seu nivell salarial.

Avui, l'ocupació ja no garanteix sortir de la pobresa, com ho demostra el fet que el nombre de «treballadors pobres» vagi creixent de manera progressiva, ja que la taxa de risc de pobresa en el treball a Catalunya ja es troba a l'11,7% de les persones treballadores. Cada vegada ens trobem més persones excloses del mercat de treball, d'altres amb unes condicions laborals indignes, moltes treballant en l'economia submergida i molts joves que segueixen patint una falta de perspectives laborals que els angixen.

2. La necessitat d'un treball decent per la persona i per la societat

A la nostra societat, el treball té un paper fonamental i decisiu en la vida personal, familiar i social de la ciutadania. Quan el treball i les seves condicions es veuen profundament deteriorats, tota la vida personal, familiar i social es veu afectada negativament. El treball és un bé i un dret fonamental de tota persona, vinculat a la dignitat humana. Es tracta d'una activitat amb la qual les persones desenvolupem la nostra creativitat i les nostres capacitats, majoritàriament adquirides amb esforç, així mateix ens relacionem amb els altres, ens sentim útils i compromesos amb la nostra societat, i potenciem la nostra autoestima, tot contribuint al bé comú. Alhora, el fet de treballar suposa un reconeixement social que ens dignifica com a persones i membres de la societat, i que actua com la principal via d'integració social.

3. L'Església pel treball decent

El Concili Vaticà II afirma que «el treball és un dret fonamental i un bé per a la persona humana» (Gaudium et Spes 26). Diferents entitats i associacions d'Església porten temps dedicant part dels seus esforços a la conscienciació sobre la situació laboral i el deteriorament en les condicions de treball. Per aquest motiu, manifestem la necessitat de posar com a objectiu de les nostres institucions i organitzacions la necessitat d'un treball decent per a tothom, promovent una economia que generi oportunitats, iniciativa empresarial, desenvolupament, llocs de treball i formes de vida més sostenibles per a tothom.

Benet XVI afirma «¿Què significa la paraula decència aplicada al treball? Significa un treball que, en qualsevol societat, sigui expressió de la dignitat essencial de tot home o dona: un treball lliurement elegit, que associï efectivament els treballadors, homes i dones, al desenvolupament de la seva comunitat; un treball que, d'aquesta manera, faci que els treballadors siguin respectats, evitant tota discriminació; un treball que permeti satisfer les necessitats de les famílies i escolaritzar els fills sense que es vegin obligats a treballar; un treball que consenti els treballadors d'organitzar-se lliurement i fer sentir la seva veu; un treball que deixi espai per a retrobar-se adequadament amb les pròpies arrels en l'àmbit personal, familiar i espiritual; un treball que asseguri una condició digna als treballadors que arriben a la jubilació» (Caritas in Veritate 63).

Demanem als governants que exerceixin la seva responsabilitat de defensar els drets humans i socials més bàsics com el treball, l'habitatge, la sanitat, l'ensenyament, i de controlar el desenvolupament de l'economia, perquè sigui un instrument al servei de les persones i no a l'inrevés. El camí cap al treball decent hauria de ser una prioritat en les polítiques i en els objectius dels agents socials i empresarials.

Com a seguidors de Jesús volem col·laborar a fer prendre consciència que l'economia no pot ser mai un absolut i que ha d'estar sempre al servei de les persones. La rendibilitat econòmica i, per tant, el preu que tingui en el mercat no pot ser mai, ni l'únic ni el darrer criteri de valoració del treball. Reclamem que es doni la importància merescuda al treball digne per a tothom i als drets de les persones més empobrides.

Si el sistema econòmic actual obliga a retallar els drets humans individuals i col·lectius, és que aquest sistema va en contra seu. Com diu el papa Francesc «Així com el manament de 'no matar' posa un límit clar per assegurar el valor de la vida humana, avui hem de dir "no a una economia de l'exclusió i la desigualtat". Aquesta economia mata» (Evangeli Gaudium 53).

Les generacions futures i la nostra casa comuna, que és tot el planeta, ens urgeixen a no ser passius ni insensibles davant de les qüestions que ens afecten a tots, entre les quals hi ha el dret al treball, i a un treball decent. Com posa en relleu el Papa Francesc: «El treball és una necessitat, sorgeix del sentit de la vida en aquesta terra, camí de maduració, de desenvolupament humà i de realització personal» (Laudato Si' 128).

La veu de l'església